

Fra Danmark.

Sagnet af „Albertine“, den norske Maler Krohgs Bog, er ifølge en fornylig fra Justitsministeriet udgaaet Resolution blevet forbudt her i Landet, og en hertil ankommen Sending af Bogen beslaglagt af Politiet.

Straffede Panicevidner. Søren Nielsen og Poul Stavning af Solbjerg paa Mors, som havde nægdet at være Vidner ved en Udvalningsforretning hos tre Mand, som havde nægdet at betale Skat, er senere blevede idømte en Bøde, som de ifølge „Morsø Tidst.“ nu har afføret med 2 Dages simpelt Fængsel.

Ny Exercerplads. Efter Forordlydende i „Matt.“ skal Staten for 600,000 Kr. have erhvervet et Terræn paa 300 Tdr. Land ved Hæstetroen. Dette Terræn skal tjene til Exercerplads for Troppernes Idrætteløstørelse, paa hvilken det efter Hospitalsdirektør, Oberst Schølers Plan skal være Meninger at opføre et nyt Hospital i Stedet for Frederiks Hospital, som saa skal nedlægges.

Jndbrud i en Kirke. Kortleden Nat blev der ifølge „Nof. No.“ gjort Jndbrud i Balslev Kirke. Typen har skaffet sig Adgang ved at træffe en Rude ind i Raabenhuset; derfra er han gaaet ind i Kirken, hvor han havde begyret Bøgerne paa nogle saa Dre nær. Bøgerne ere med Bødd brudte ita, men er bagester stillede hen paa deres Plads igen. Da Bøgerne nok ikke er blevede tomte i et Par Maaned, formoder man, at der har været et temmelig stort Beløb i dem. Kirkeblotken, der kun tommes en Gang om Aaret, var uroet.

25 Mars Jubilæum som Meddaktør fejredes den 1ste Januar af Etatsraad N. C. Dreger, idet han siden Marts 1861 har været Udgiver og Meddaktør af „Nyas Stiftstidende“. Etatsraad Dreger, der er juridisk Kandidat med Laud fra 1851, var i nogle Aar ansat i det slesvigske Ministerium, hvor han var avanceret til Rådsmagtig, da han tog sin Afsted for at overtage Udgivelsen af det Blad, der under hans Ledelse er naaet frem i de danske Provinsblades første Række. Ved sin indsydelsfulde politiske Virksomhed og personlige Elfskærhed har Jubilæaren erhvervet sig en saa almindelig Højagtelse og Hengivenhed, som kun de Bedste kunne opnaa.

Dampskibet „Lufa“s Strandding. Paa Grund af, at Vinden i Løbet af Aftnedag sprang om til Vest og Havet blev meget uroligt, maatte Besætningen gaa fra Borde, efterat den hele Natten havde arbejdet med at løse af Ladningen. Fra Kæring kom Maketerne, og Forbindelsen blev tilvejebragt kl. 2 om Eftermiddagen. Redningen af den 18 Mand store Besætning frembød i følge „Hoftebro No.“ ikke saa Vanskeligheder, da Skibet stod lige under Høj-Vovbjerg, og Redningsstolen altsaa maatte hales op i en Højde af paa det nærmeste 150 Fod. Ved en hensigtsmæssig Ledelse af Inspektoren for Redningsvæsenet, Kaptajn Andersen, gik Alt dog heldigt; kun en af Mandskabet, en Matros, fik Venene lidt forlæede, idet Redningsstolen med ham i sig imod Skibet. Jerindampskibet er uden Tvivl bragt, idet Havet er meget uroligt. Mandskabet fik kun ubetydeligt Tøj ved det. Et Bjeringsdampskib ankom 2. Juledags Morgen kl. 2; men da det havde ventet til kl. 11 og Bjergering ikke syntes mulig, sejlede det atter bort.

Rig Fiskefangst. I Stranden ud for Udlobet af en lille Bæk tæt øst for Stubtøjning fanges i følge „Koll. Falster Stiftst.“ hver Efteraar endel Skaller foruden enkelte Brajer, Aborre og nu og da en Dred. Til enkelte Tider optræder Stallerne indimellem i forbausende Mængde, og et saadant Tilfælde indtraf for nogen Tid siden. Efter et Højvande med lidt Frost og paa følgende Lavvande blev der i en 8 Dages Tid fanget ca. 20,000 Pd. Skaller samt enkelte Brajer af betydelig Størrelse. Fiske blev tagne i Garn med Kurve, Rejehager osv., og medens man af en saadan Mængde tidligere kun kunde afstikke en meget lille Del, er det nu saa heldigt, at der er et tilstrækkeligt stort Marked i Lyngby. En tyff Fiskekæbe, som laa der paa Pladsen, opstjæbte alt i Begyndelsen til 7 Dre pr. Pd. Om nu Fyterne end toge Broderparten af Gevinsten, blev der dog en god Indtægt for Fangerne, efter som de alle saa godt som uden Udgift gjorde en rigelig Fangst. At Fiske komme i saa stor Mængde paa en Gang, ligger i, at den er paa Ynglevandring op til nævnte Aa, men da denne i Aar var saa godt som tør ved Fiskeens Antkomst, maatte de blive i Stranden udenfor.

50 - Mars Officer Jubilæum. Generalmajor af Rytteriet, Kammer-

herre Holten Furchtegatt v. Trepla, af D. og Dbm., der den 1ste Januar 1887 fejrede sit 50-Mars Jubilæum som Officer, blev i følge „D. T.“ ved sin Udnavnelse til Officer samme Dag 1837 ansat ved 2. Dragonregiment i Holsten, hvor han gjorde Tjeneste til Maris dagene 1848. Under Felttoget dette Aar sad han i Jangenskab, men blev efter Raabenhusets ansat ved 5. Dragonregiment. I Felttoget 1849 gjorde han Tjeneste som Adjutant ved 1. Kavalerbrigades Stab, og var efter Slaget ved Kolding fungerende Stabschef ved Brigaden, med hvilken han deltog i Fægtningen ved Dons Mølle og Udvaldet fra Fredericia. I Felttoget 1850 var Trepla ansat ved 6. Dragonregiment, var med i Slaget ved Jleb og derpaa i ca. 6 Maanedet detacheret med en halv Eskadron til Korpostillingen ved Gillingsted. Efter Krigen var han til 1859 Adjutant ved 1. Kavalerregiment og var i denne Periode Protokolfører i den Kommission der var nedsat til Omsættelse af Nutteriets Exercerforskrift og til Vedtagelsen af et nyt Exercerreglement for Rytteriet. I Aarene 1859-65 fungerede T. som Skoleforstander og senere som Eskadronchef ved 2. Dragonregiment og deltog i sidstnævnte Egenkab i Felttoget 1864 i hvilket han ved Detachering var Kommandør for Regimentets 1. Halvregiment. 1865-69 var han ansat ved 4. Dragonregiment og fra 1869-81 Chef for 2. Dragonregiment. 1881-83, i hvilket Aar han afgik fra aktiv Tjeneste, stod han til Raadighed for Generalkommandoen. Senere har han levet paa det ham tilhørende Gods Schönhausen ved Bornhøst i Holsten. Trepla har altid vidt sig som dygtig Soldat og Officer og har ogsaa efter sin Afgang fra Armeen givet Beviser paa, at han vedblivende omfatter Alt, hvad der angaar Militærvidenskab, med Interesse. Det smukke Kaserneetablissement i Odense skyldes for en Del den Energi hvormed han tog sig af denne Sag.

Dybbøl-Mølleren. (Meddelet af Kapt. W. Dinesen.)

Den 1ste Januar 1887 fejrede Dybbøl-Mølleren Jørgen Hansen og Hustru deres Guldbryllopsdag. Drik deres Staal, danske Mand og Kvinder, Landet over! Han er ikke nogen stor Feltthver, og dog er der neppe mange gamle Soldater, som ikke søler Hjertet varmes i Krigerindringen, naar hans Navn nævnes. Han er ikke nogen fremtrædende Politiker, han i'porger ikke om Hjyre eller Venstre, han er blot dansk i Sind og Etind. Han er jevn, ligefrem, trofast, sejs, han er forbiholdt paa det, der udgjør vort Lands Berømmelse, vort Jolls Hæder.

De skød Møllen ned for ham, men han byggede den op igjen; de skød Møllen Møllen ned igjen, men han rejste den paa ny, den snurrer endnu fra Toppen af Dybbøl Bjerg, som Bløj paa et Taarn staar den som Danphedens Hane paa Slesvigs Grund, den summer og arbejder og trættes ikke og drejer, som Vinden blæser, og ser ned paa Fyrtårnet „Denkmal“, der staar ved Siden af. Snart smiler den godmodig, lidt døvent for en joag Brise, Vingen op og Vingen ned — som Lykkens Hjul; tænk paa det, Denkmal! Snart skuler den fra Siden og klapper af Brede og støjer og stamper, og Mølleren maa stikke et Neb i Sejlene, for at den ikke skal løbe løbsk og han ikke lægge sig ud med Raat haverue — saa galhovert er den; snart vender den Nyggen til Denkmal og er bonnsille.

Men Denkmal bryder sig ikke om alt det, den hører kold og jorrem paa sin Stenstok, støtter sig til de fire Jernsoldater og vender trodsig Spidsen mod Himlen. Saa drejer Møllen til Vinden og begynder igjen.

„Hvilken Vending!“ tænker Denkmal.

„Ved Guds Styrelse!“ søjer Møllen til og maler slittig.

Og den spejder ud, i Øst og Vest, om der skalde vise sig en Lysning, en Sky, et Kornmod, forløber for et Pust, et Bindstød, et Uvejr, der kunde rense Luften, en mægtig Bølge, som lig Kvæmens stenhaarde Hjul, knuser alt, der trodsig vil stille sig imod Verdens Gang; thi Vingen maa dreje for Vindens, og Hjulet maler, og Solbet sigter, og Tiden gaar frem, og Jorden gaar rundt, som Møllen gjør det.

Vi blev jagede derfra — det gjorde vi. Og naar jeg senere har været ved Dybbøl Mølle, var det som fremmed, en taalt, der nok under de pressfulde Skanoners Dine maatte gaa omkring mellem Grauens, men ikke komme indenfor Skanernes Port. Vi drog derfra, vi, der med vort Verge skulde være Slesvigs helige Jordbund. Og de, som,

da Jorden var tabt, skulde vogte vort Sprog, vor Nationalitet, vor Ret og vor Adkomst — mange af dem løb ogsaa derfra, over Kongeaen, over Atlanterhavet — — over til Sjænden.

Men Jørgen Hansen blev der. Han blev paa Toppen af Dybbøl Bjerg, og der bliver han til sin Død. Nu er han en gammel Mand, og han kan gaa herfra i Fred; thi han har opfyldt sit Hverv. Men kan han inden sin Død se Dannebrog vaje fra Møllens Top, da er hans Haab opfyldt.

Det er et Par Aar siden, at jeg var ved Dybbøl Mølle med en Ven, en dansk Officer, hvem jeg fortalte Slagets Gang og min Deltagelse deri. Udenfor Møllens Stod to Karle og arbejdede; de stundede og lyttede.

„Var De her den 18de April?“ spurgte den ene og løb saa ind og hentede Mølleren. Og Mølleren viste os op i Møllen og tog os ind i Stuen og drat et Glas Vin med os og fulgte os hen til Denkmal og halvvejs ned ad Landevejen til Sønderborg Bro. Der tog han Afsted og trykkede mig en Granatstump i Haanden; den ligger her paa mit Skrivebord. Og der løb en Taare ned ad hans furede Kinder. Vi gik; snart drejede vi af til et af Gravstederne og saa tilbage; der stod Mølleren og vintede.

Den første Januar var det, som sagt, Dybbøl-Mølleren Jørgen Hansens og Hustrus Guldbryllopsdag. Deres Staal blev af danske Kvinder og Mand drukket Landet over og de modtog mange Hilsninger fra baade Venner og Bekjendte som Ubeskjendte.

Et Besøg hos gamle Venner. (Af E. Johnson.)

Denne Gang gjaldt Luren Council Bluffs, Iowa. Torsdag Aften den 6te Jan. gik jeg ombord paa det sjøgaende Fregatt til Grand Island, hvortil vi naaede kl. 6½; her havde man saa at vente til kl. 1.20 om Natten; nu gjaldt det om at faa hos paa disse Timer og Minuter, da de fleste, som rejser mere eller mindre, kender jo saa vel at Timerne paa Banegaardens Ventesale er ikke saa lette at overstride.

Da der, som allerede bemærket, var Tid til at gjøre en Udflugt i vor Nabolag, foretrak jeg at hilse paa vore Landsmænd og Venner, Olsen og Hansen, som bor i'paa U. P. Station i et og samme Hus. Begge Familiene syntes at være veltilfredse, skjøndt de havde, i den senere Tid, haft endel Eggdom blandt Børnene. Efterat have tilfredsstillt sig ved et velbækket Aftensbord, fik vi en ordentlig Samtale igang, angaaende dette Liv, som nu er og om det tilkommende. Mrs. Olsen maatte snart forlade Selskabet, da hun ikke folte rigtig raff. Vi andre var nu komne saa langt ind i Samtalen, saa vi nær havde glemt at slutte, og da man skulde til at se til kl. var den over tolv. Jeg maatte nu hilse af med de hære Ve ner, da det ikke vilde vare længe inden Toget skulde komme fra Vest, som skulde tage mig til C. Bluffs.

Efter en lille Venten paa Stationen aabnedes Døren og det lyder: „Alle ombord for Omaha!“ og det stete i en fart. Den næste Ting var nu at faa sig tilberedt et Leje, saa Systemet kunde saa hvile den øvrige Tid af Natten; nu havde man jo overgivet sig i andres Varetægt, om man kunde fortroe sig dertil var man udenfor al Fare.

Kl. 10 næste Formiddag landede vi paa „Union Depot“ i Council Bluffs. Før jeg gaar videre skal jeg ikke undlade at berette lidt om en Samtale, jeg i Nattens Løb havde med en Mand fra Des Moines, Iowa, da jeg netop havde Lyst til at vide, hvorledes det gik med det store Temperance-Spørgsmaal. Vedkommende sagde, at Drukkenskab havde ikke aftaget meget, fordi de i Staten havde saet Prohibition-Lov. Dog var der stet stor Forandring alligevel; thi hvor man før saa et Drillehus fyldt med Helvedes Giftgranater, der stod nu det tomme Strog tilbage, nej ikke aldeles tomt; thi inden i dette fandt man nu og da den forbitrede Saloonkeeper, og hvad gjorde han der? Han trakterede sine bedste Kunder paa en hemmelighedsfuld Maade. Granaterne med de forskellige Slags Sprængstoffer havde han i Fratlelommen og det kostede sjældent noget, bare man vilde drikke, og naar han mærkede, at han havde bragt det saavidt at han kunde faa den Drukne til at gjøre Allarm, saa lispede han sig ud og forpant. Naar saa Politiet kom tilfælde, fandt man herken Dit eller Dat uden en Del berusede Følk, som ikke engang havde Lyst til at afgive et falskt Vidnesbyrd. Det synes at være magtpaaliggende for Saloonfolket i Iowa at faa Følk i Al-

mindelighed til at tro, at det aldrig laader sig gjøre at standse Brandevinstraffeu; thi der striges her og der: „Se hvor de nu ere fude siden vi fik Prohibition-Lov.“

Nu tilbage igjen til Council Bluffs. Da jeg staa Hovedet ud af den vel opvarmede Banegærd mærkede jeg straks, at der ikke var saa ubetydelig en Snestorm udenfor, og Mester Frost tog mig temmelig koldblodig baade om Næse og Øren. En halv Mil i fort Gallop, saa bante jeg paa hos min gamle Ven, N. Rasmussen, og hos ham, sandt jeg flere kjendte Venner, P. Gylling og Miss. Mary Andersen, begge fra „Trinity Sem.“, Blair, Rebr, samt Missionær N. Jensen, som før har virket i Omaha men nu i Bluffs. Jeg havde jo bragt en Del Hilsener med fra Hjemmet, som først skulde afleveres og saa siden fik man jo en Del Spørgsmaal at besvare, om hvordan vi levede her ude i Nebraska.

Council Bluffs er Endepunktet for flere forskellige Baner fra Øst og som saadan bidrager disse ofte til at en Del Vagtgængere kommer til at tage Ophold i Byen. Et Par skal jeg nævne, som søgte at gjøre sig populære blandt den skandinaviske Befolkning, fordi de hørte til denne Nationalitet. De havde et nogenlunde moralsk Udseende, baade i Opførelse og Klædedragt; de søgte først at vinde Anseelse hos et Par af de unge Damer og lidt derved tilløkket fra hver af dem en \$5 Seddel; siden gik de til den lutheriske Præst og fik \$2½, og derefra til Baptistpræsten og fik \$5, og da de havde brugt det saavidt, de troede det lod sig gjøre, vare de sporløst forsvundne. Disse og lignende Tilfælde hører ikke til Sjældenhederne der.

Council Bluffs har omkring 25,000 Indbyggere, hvoraf 1,000 siges at være Skandinaver, dog mest Danske. I temmelig Hensende levede de tarveligt, da de maa erhverve deres Udtomme ved daglig Slid og Støb, mest hos Jernbanebølgene, paa forskellige Baner, hvor de maa nøjes med \$1.10 om Dagen, som ikke rækker vidt til at forjøre en Familie med; dog er det glædeligt at se de fleste har deres eget lille Hjem, hvori de finder sig lykkelige og veltilfredse. I den sydlige Part af C. Bluffs bor de fleste Danske. Ved at gaa omkring der uden man let fristes til at tro, at man var kommen tilbage til Danmark, særlig ved at se den lille hollandske Mølle, efter gammel Stil, som der rager frem over Husene; den bruges nok ikke saameget til Melmaling, som til at save Træ med; thi den ejes af en Læmmermand.

Algernon E. Paddock. (Nere.)

Nebraskas nypvalgte Forbundskenator, blev født i Staten New York, er nu 56 Aar gammel, studerede først ved et Academy, siden ved Union College, begav sig derefter til Distrikt, Mich., hvor han lagde sig efter Lovdyndighed, flyttede Baaren 1856 til Fort Calhoun i Nebraska, hvor han tog Farm paa Preemption og bosatte sig paa denne. I 1872 flyttede han til Beatrice i Gage Co., som efter den Tid stadig har været hans Hjem. I Aarene 1858 og 59 var han beskæftiget med at redigere „Republican“ i Omaha. I 1860 var han Deleat til den National-Konvention i Chicago, som nominerede Lincoln, og i April 1861 overtog han Statssekretærembedet i Nebraska. I 1864 var han Deleat til National-Konventionen i Baltimore, og i 1867 var han Kandidat for Senatet, men blev overvundet af John Hayer. I 1868 nominerede Johnson ham for Guvernør i Wyoming, men undflog sig for at tage Embedet. Vinteren 1874 — 75 blev han valgt til Forenede Staters Kenator for en seksaars Termin, og var Kandidat for Gjenvalg i 1880 — 81, men blev slået af Van Wyk. Han var Medlem af Utah-Kommissionen, til hvilken Stilling han blev udnævnt af Præsident Arthur. Mr. Paddock bor paa en Farm nær Beatrice og er en formuende Mand. Han ejer mange Huse og Lotter i Omaha, Beatrice og i andre Byer. Mr. Paddock er gift og har Børn.

Agentliste.

„Stjernen“ kan bestilles hos efternævnte Herrer, der ogsaa ere bemyndigede til at modtage Betaling for Bladet: C. T. Rasmussen, Dannebrog, Nebr. Fred Olsen, Nysid, „Johnson & Anderson, Minden, Jacob Hansen, Hampton, A. Anderson, 213 Guming St. Omaha, A. Grandet & Co., 6. & Pierce St. N. W. Østerlund, Blair, Paul Larsen, Fourth St. Bangor, Maine.

W a r t ! W a r t ! W a r t ! Paul Anderson, Notary Public, Laan Assurance, samt Indkassering Agent. Er altid ved Haanden til Tjeneste med at fælde Billeter, Verler, eller Post Dredes, til alle Pladser i Europa. Billeter sælges med den berømte directe: „Thingvall“ i Hamburg eller American Linie. Laan paa Landejendomme befores til laveste Rente. Alleslags Indkassering befores prompt og bestemt. Assurereer Farm og Væjendomme mod Brand, Lyn-ild, Storm og Cycloner, altid til Dagens laveste Priser i det velbeskjendte „German of Liverpool“, samt „Wain“ og „Hartford“ of Hartford, Conn. Assurance-Compagnier. Kontor i Marshall & Robbins Butik.

En storartet Gratisuddeling af Gaver vil finde sted den 22de Febr., Aften kl. 7½.

F. W. Wincker & Co.'s Butik.

Table with 2 columns: Præmie No. and Amount. Items include Krans The-Set, Blaaf The-Set, Studerereelse-Lampe, Krystall The-Set, Krystall Krigstod, Staende Lampe, Krystall The-Set, En Trumpet, En Cithar, En Luffe, Stykke Sæbe.

Enhver der kober Gaver til Verdi af En Dollar er berettiget til en Andelsbedel paa ovennævnte Præmier. Paa gamle Regninger udbedes ingen Tildels. De som her ugentlige eller maanedlige Mellemregninger med os betaler op til det Dato, som Udræknungen finder Sted, ere ogsaa berettigede til Tildels. De Personer som trækker de tre Hovedgevinster, vil ikke blive tilladt at tage mere Del i Udræknungen.

Det Største Godtjød Kjend i Nebraska! \$10,000.00

Verdi i færdigjorte Klæder, Skoiveringsartikler, Hatte og Huer, Støpler og Sko skal absolut udsælges inden Nyaar, uden Hensyn til Priser. Et Besøg i min Butik vil bringe Dem i den yderste Forbauselse over de uhyre lave Priser, som her raade. Kom tidlig inden det bedste af Væremne udsøges og spar Halvdelen af Eders Penge ved at gjøre Indkjøb hos P. G. Chaustron.

OSHKOSH Lumber Yard

A. W. GUMAER & CO., Har et stort Oplag af: Gæstomer, Tagspaan, Lagter, Ralf, Saar og Plaster, ST. PAUL, NEBR.

John Dobry

Handlende med Kols-Medstaber og alt til Farmeriet henhørende Maskinert Auktman-Taylor Lærskemalkiner, Triumph Selvbødere samt Caldwell Farm- og Spring-Bogge. St. Paul, Neb. Enhver Raffine garanteres.

Opmærksomhed!

Som det Handelshus, der fører det største og fortrinligste Lager i Howard Co., hentede vi deres Opmærksomhed, som agte at restarere deres Hjem, paa vore Gardiner, Tapeter, Malinger. Vi holder et omhyggeligt udsøgt Oplag af Næste Varer til billigste Priser. Vår Butik er Hovedkvarteret for den berømte Guttera-percha færdigjældet Træmaling samt for de nye Standard Stolebøger og Skoleinventarium.

Wilson Bros.

Gjere af Hjerne-Apotheket, Bog- og Tapetpapier-Udvalget St. Paul - - Nebr.

Miller Bros. i Elba

Har det fuldstændigste Lager af Hentram i Howard Co. Et fuldt Udvalg af Jernstø, Maling, Fro, Stuebue, Jagt- og Fiskerirekvisiter, m. m. En første Klasses Blitkenflager Afbeling i Forbindelse. Vi vil ikke lade os undersøge. Kom til os og spar Penge. Til vore danske Venner. Vi bede om Eders Søgning, og vi kan spare Eder Penge paa alle Varer, henhørende under Hentram og Blitstj. Vi lader os ikke undersøge. Eders Venner, Miller Bros.